

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 59 stemmer.

Første næstformand (Elmquist): Lovforslaget vil nu blive oversendt til folketinget.

Derpå fulgte:

Eneste behandling af forslag til lov om ændring i og forlængelse af gyldigheden af lov nr. 158 af 30. marts 1946 om midlertidig ændring af og tillæg til lov af 15. maj 1875 om tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af folketinget findes i tillæg C. sp. 1371; udvalgets erklæring findes i tillæg B. sp. 1281).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren (Bjerre): Ifølge det her i tinget fremsatte forslag til lov om ændring i og forlængelse af gyldigheden af loven af 30. marts 1946 om midlertidig ændring af og tillæg til fremmedloven skulle pasgebyret, der hidtil havde været fastsat til 3 kr., for fremtiden fastsættes af justitsministeriet. Vi gik her i landstinget med til denne ændring. Vi forsøgte i udvalget at få justitsministeren til at gå ind på, at gebyret fastsattes til de 5 kr., justitsministeriet som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget påtænkte at forhøje gebyret til, men vi kunne ikke få det gennemført. Jeg må lykønske folketingets udvalg om denne sag med, at det har kunnet overbevise justitsministeren om nødvendigheden af at fastsætte gebyrets størrelse i loven. Landstingsudvalget har som sagt været inde på det samme; ændringen er nu sket i folketinget, og jeg kan på udvalgets vegne indstille, at vi stemmer for lovforslaget i den ændrede skikkelse.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Under behandlingen i det andet høje ting rejste ordføreren for det radikale venstre ud fra principielle grunde indvendinger mod den i lovforslaget givne bemyndigelse for justitsministeriet til at fastsætte pasgebyrets størrelse. Denne er, som det er fremhævet, for tiden fastsat i selve loven, og ændringen var fra justitsministeriets side alene begrun-

det i praktiske hensyn, idet man på grund af stigningen i omkostningerne til papir, trykning m. v. ønskede at undgå at forelægge spørgsmålet igen indenfor det korte tidsrum, loven skal gælde. Justitsministeriet føler sig med hensyn til beregningen bundet af international aftale, således at man ikke mener, man kan gå ud over de med pasudfærdigelsen forbundne udgifter.

Uanset at lignende bemyndigelser findes i dansk lovgivning — for justitsministeriet således i motorloven med hensyn til førerbeviser —, har jeg efter forhandling med udvalget i det høje folketing, og da spørgsmålet er af ringe praktisk betydning for mig, stillet forslag om en ændring i lovforslaget i overensstemmelse med folketingsudvalgets ønske.

Den ærede ordfører for udvalget i dette høje ting udtalte, at man havde forsøgt at få mig til at ændre lovforslaget her i tinget. Hertil vil jeg bemærke, at jeg ikke var ganske klar over, at det var et ønske fra hele udvalget; jeg havde det indtryk, at det var en betragtning, der kun blev fremsat af den ærede formand for udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 58 stemmer.

Første næstformand (Elmquist): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillæg til lov om tilvirkning og forhandling af margarine m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 229 af 28. juni 1937.

(Første behandling findes i tidenden sp. 846).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—5 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.